

[Skatteministeren]

Det første er, at vi moderniserer og rationaliserer skatte- og afgiftsforvaltningen i Danmark. Der sker en sammenlægning af toldvæsenet og skattevæsenet. Det er et rigtigt og nødvendigt led i Danmarks tilpasning til EF's indre marked og alt, hvad der møder os dér, at vi nedbryder de traditionelle organisatoriske skranker mellem skattevæsen og toldvæsen og kører de to enheder gradvis sammen til én.

Der ligger også i forslagene, at over en periode på 4 år skal vi tilstræbe at reducere det samlede personale i skatte- og afgiftsforvaltningen med en tredjedel af det nuværende antal. I dag er der beskæftiget omkring 15.000 mennesker i den statslige og kommunale del af skatte- og afgiftsforvaltningen, og det tal skal skæres ned med 5.000 i løbet af 4 år.

Dette første princip: at modernisere og rationalisere skatteforvaltningerne, er søgt opnået med den aftale, der er truffet med kommunerne, og som bærer de to lovforslag, vi her behandler.

Det andet vigtige princip er nærhedsprincippet. Det vil jeg godt knytte en særlig bemærkning til i anledning af den heftige debat, der har været om det. Regeringen lægger overordentlig megen vægt på, at skatteforvaltningen ligger så tæt på borgeren som det nærmeste rådhus.

Regeringen er meget betænkelig ved et statsligt centraliseret ligningssystem, hvor det – hvis jeg skal bruge en direkte formulering af det – er nogle bureaukrater i København, som skal sætte Petersen og Hansen i skat. Vi tror på, at der ligger nogle virkelige kvaliteter i, at den enkelte skatteyder kan tage telefonen og ringe hen til rådhuset og få en forklaring på de tvivlsspørgsmål, der måtte være.

I mange andre sammenhænge går vi ind for, at den offentlige administration i Danmark skal ligge i kommunerne, at den skal være decentraliseret. Der er ikke noget som helst, der taler for, at det skulle være anderledes på skatteforvaltningens område. Når den øvrige forvaltning i så høj grad er decentraliseret, hvorfor skulle skatteforvaltning så ikke også være det? Selvfølgelig er der kvaliteter forbundet med nærhedsprincippet. Det er derfor det andet væsentlige princip at søge opnået.

Det tredje vigtige princip er at gøre klagevejene kortere, hvilket altså nås i forslagene med, at tre klageled skæres ned til to. Det vil selvfølgelig afkorte den tid, det tager at behandle skat-

teklager, så folk kan få en hurtigere afgørelse af, hvad der er deres ret.

Det fjerde vigtige princip er at styrke retssikkerheden. Det opnås ved, at vi skiller skatteansættelsen og klagen over ansættelsen fra hinanden. I dag er det jo sådan, at Ligningskommissionen formelt både er ansvarlig for at sætte folk i skat og bagefter også skal behandle klagen over ansættelsen. Det er betænkeligt for retssikkerheden, at den, der har sat Petersen i skat, også skal behandle klagen, som kommer fra Petersen over skatteansættelsen. Derfor bør de to ting skilles ad, og det gør vi i dette forslag ved, at selve skatteansættelsen finder sted i den kommunale skatteansættelse, og klagen over det skal så behandles af Ligningskommissionen som et frit, uafhængigt folkevalgt organ.

Endelig det femte vigtige princip. Det er at styrke det folkevalgte element. Jeg bruger med vilje udtrykket »at styrke det folkevalgte element.« Hvordan kommer det frem i lovforslagene? Ja, for det første indsættes der kommunale repræsentanter i Ligningsrådet, hvilket er en styrkelse af det folkevalgte element. For det andet bevarer vi ligningskommissionerne som frie, uafhængige folkevalgte organer, der i første led skal behandle klager over skatteansættelsen. Endelig for det tredje sker der den markante styrkelse af det folkevalgte element, at kommunalbestyrelserne drages mere direkte ind i skatteforvaltningen ved, at kommunalbestyrelserne bliver ansvarlige for ligningsplanerne. Dette meget, meget brede forum, som kommunalbestyrelserne er, er en styrkelse af det folkevalgte element.

Kommunalbestyrelsesmedlemmerne er de direkte folkevalgte, det er de direkte repræsentanter for befolkningen, som nu drages mere ind i skattesystemet, end vi hidtil har kendt det. Derfor er disse forslag et samlet udtryk for en styrkelse af det folkevalgte element i skattesystemet. Det lægger regeringen overordentlig megen vægt på.

Jeg er glad for at konstatere, at der i Folketinget har været almindelig enighed om, at vi skal gå over til et 2-instansprincip i klagesystemet på skatteområdet. Hvorfor skulle vi ikke også det, når vi på alle andre offentlige forvaltningsområder søger at gå over til et 2-instansprincip.

Fru Pia Gjellerup siger så, at det skal vi opnå ved, at ligningskommissionerne skal smides væk som klageorganer, og tilbage skal så skat-